

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Монтана, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20221630200548 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-00078/03.05.2022г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., с управител Д. ХР. Л. в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за административно нарушение по смисъла на чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

Недоволно от Наказателното постановление Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., моли да бъде отменено. В съдебно заседание, управителя на Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М. Д. ХР. Л. лично и чрез адв.К.А. от МАК, пледират за отмяна на НП. Подробни доводи за изложени в писмена защита, направено е и искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Въззиваемата страна Дирекция „ИТ“ Монтана чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С.К., моли съда чрез изложени доводи и в писмена защита да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 18.02.2022г. в 15:20 часа св.ЛЮБ. К. Р. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ” Монтана съвместно с колегата си св.С. ОЛ. Ш. – гл. инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – „вътрешен ремонт на мазето на сграда (преустройството му в столова)”, находящ се в гр.Монтана, бул.Т.М. № 77, обект на Р. ЕООД гр.М.. В хода на проверката било прието, че Р.Л.К. извършва трудова дейност - подготвя стените за измазване. Според проверяващите, К. на място декларирал, че няма сключен нито трудов, нито граждански договор. Впоследствие при проверката по документи на 11.03.2022г. е представен граждански договор № 1 от 14.02.2022г., и въпреки това било прието, че дружеството в качеството си на работодател е допуснало до работа лицето Р.Л.К., ЕГН ***** да предоставя работна сила в полза на дружеството Р. ЕООД, без отношенията при предоставяне на работна сила да са уредени като трудови правоотношения и без лицето да има сключен трудов договор в писмена форма.

Била оформена ИНФОРМАЦИЯ/СВЕДЕНИЯ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В ОБЕКТА на основание чл.44 от АПК вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ, в която за Р.Л.К. е посочено, че има работно време от 08:00 часа до 16:00 часа като строителен работник на обекта, без да има трудов или граждански договор. Впоследствие бил представен граждански договор № 1 от 14.02.2022г. В рамките на съдебното следствие по делото се представи заверено копие на Удостоверение за проведен инструктаж № 3/14.02.2022г., касаещо Р.Л.К. и разписка № 1 от 01.03.2022г., удостоверяваща получена от К. сума 350 лева за извършената дейност.

За извършената проверка св.Р. съставил и подписал протокол изх. № ПР 2207657 от 17.03.2022г., връчен по електронен път, видно от приложението към писмо изх. № 22053659/16.06.2022г. на Дирекция „ИТ” – Монтана.

За установеното нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ

св.ЛЮБ. К. Р. в присъствието на св.С. ОЛ. Ш. и св.МЛ. КР. П. – техен колега, съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2200078/04.04.2022г. спрямо работодателя Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М.. При съставяне на АУАН, управителя Д. ХР. Л., отразил писмено възражението си, че относно лицето Р.Л.К. е представен граждански договор в Дирекция „ИТ” – Монтана.

На базата на изготвения АУАН, протокол за извършена проверка с изх. № ПР 2207657 от 17.03.2022 г., връчен по ел. път, Информация за работещите в обекта, независимо от представения граждански договор, Директор Дирекция ”ИТ” - Монтана в качеството на административнонаказващ орган (АНО) намерил, че Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М. в качеството си на работодател е извършил административно нарушение по смисъла на чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ, поради което бил санкциониран на основание чл.414, ал.3 от КТ.

Жалбоподателят Р. ЕООД гр.М. чрез управителя Д. ХР. Л. е изложил в жалбата си следните доводи против обжалваното НП:

Налице са съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на АУАН и НП. Не става ясно дали лицето Р.Л.К. е бил назначен по договор било той трудов договор или граждански договор, и дали този/тези договори са били налични преди започване на извършваната от лицето работа. Не става ясно и защо административнонаказващия орган (АНО) е приел, че „Р.“ ЕООД гр.М. е допуснало лицето да извършва трудова дейност - подготвя стените за измазване без наличието на сключен трудов договор. АНО не е взел предвид представените документи, а е посочил и в АУАН и в НП, че по декларирани данни лицето работи без трудов или граждански договор. В производството по ЗАНН в тежест на административнонаказващия орган е да докаже факта на извършване на административното нарушение. Недоказването има за последица отмяната на обжалваното НП, какъвто е и настоящият случай. Констатациите са, че представляваното от мен дружество е допуснало до работа лицето Р.Л.К. да предоставя работна сила в полза на дружеството без отношенията при предоставяне на работна сила да са уредени като трудови правоотношения и без лицето да има сключен трудов договор в писмена форма. Това е констатирано в обекта при проверка на 18.02.2022 год.

Представляваното от мен дружество е собственик на обект находящ се в гр.Монтана, бул.Т.М. № 77. В този обект поради влошеното му състояние бе необходимо да се извърши сваляне/изкъртване на мазилка и запълване на фуги, както и събиране и извозване на строителни отпадъци от обекта. За тази цел аз като управляващ дружеството сключих на основание чл.258 и следващите от ЗЗД граждански договор с три лица да извършат тези работи за определен период от 14.02.2022г. до 28.02.2022г. срещу определено възнаграждение. Конкретното лице Р.Л.К. бе нает като изпълнител по граждански договор № 1/14.02.2022г. да извърши определена работа: „събиране и товарене за извозване на строителни отпадъци от обект на бул.Т.М. № 77, в периода от 14.02.2022г. до 28.02.2022г. Преди започване на работата на изпълнителя К. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на 14.02.2022г., за което е издадено Удостоверение за проведен инструктаж № 3/14.02.2022г. Работата е приета без възражение на 01.03.2022г. и на лицето е изплатено договореното възнаграждение в размер на 350.00 лева за извършената работа, за което е съставена Разписка № 1/01.03.2022г. При извършената проверка на 18.02.2022г. проверяващите са приели, че е извършена проверка на обект: „вътрешен ремонт на мазето и сградата (преустройството му в столова), находящ се в гр.Монтана, бул.Т.М. № 77, стопанисван от представляваното от мен дружество. Тази констатация не е вярна. Няма извършване на ремонт, а почистване на стените от стара мазилка и изнасяне на отпадъците. На място при извършване на проверката не е имало представител на дружеството или упълномощено лице, което да го представлява пред Дирекция „ИТ” – Монтана и да представи документи. Не съм присъствал и аз лично на проверката и не мога да кажа дали лицето Р.Л.К. е декларирал пред проверяващите, че няма подписан договор, след като такъв е подписал и му е проведен инструктаж, т.е. към датата на проверката този договор е бил подписан. Възможно е лицето да не е разполагал в себе си с този договор, за да го представи на проверяващите. Пред мен същия отрече, да е декларирал, че няма подписан договор. Въпреки това с Писмо изх. № 22009516/22.02.2022г. от мен бе изискано и аз представих документи - граждански договор № 1/14.02.2022г., Удостоверение за проведен инструктаж № 3/14.02.2022г., Констативен протокол за приемане на работа от 01.03.2022г. и Разписка № 1/01.03.2022г. за изплатено възнаграждение. Тези документи макар и отчетени от АНО не са взети предвид. АНО не е взел

предвид, че обичайната дейност на дружеството не е строителство, за да назначава на трудов договор лицето Р.Л.К.. На това лице като изпълнител е възложено на правно основание чл.258 и следващите от ЗЗД, точна и конкретна работа и за определен срок. Предписанията дадени от проверяващите органи с Протокол за извършена проверка от 17.03.2022г. са изпълнени своевременно. Към момента на проверката Р.Л.К. наистина е бил в обекта, стопанисван от дружеството, но не е престира работна сила на определено работно място и при определено работно време. Той няма определено работно място в дружеството, а извършва изработката в обекта. Доказателство за това е и представения при поискване поименен граждански договор. При разговор на проверяващия с К., същият не е обяснил, че НЯМА ДОГОВОР, а е казал, че работи определена работа за определено време и не разполага с ДОГОВОР в себе си. Няма и определено работно място и определено работно време. Това обаче не е отразено в протокола от проверката. С възражението си по АУАН посочих, че лицето работи по сключен граждански договор да извърши работа, който е представен в Инспекцията по труда в гр.Монтана. Това възражение не е взето в предвид, както и не е взет в предвид и представения договор с придружаващите го документи посочени по-горе. С договора за изработка едно лице (изпълнител) се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, която дължи възнаграждение (чл.258 ЗЗД). Разнообразието в предмета обуславя наличието на редица разновидности на договора за изработка. В правния мир – договор за строителство, консултантски договор, договор за ишлеми и др. При определяне размера на наложената ни имуществена санкция, наказващият орган не е взел предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи вината обстоятелства, с което е нарушил чл.27, ал.2 от ЗАНН. При определяне на така наложената имуществена санкция Директора на Дирекция “Инспекция по труда” - Монтана не е съобразил наказанието с тежестта на нарушението, ако приемем, че има такова, както и с факта, че нарушението е извършено за първи път, както и не се е съобразил и с разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, която дава възможност на наказващия орган да не налага наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В рамките на съдебното следствие по АНД № 548/22г. по описа на МРС

св.ЛЮБ. К. Р., св.С. ОЛ. Ш. и св.МЛ. КР. П., поддържат изложените обстоятелства в АУАН № 12 – 2200078/04.04.2022г. Св.М.Р.А. е едно от трите лица посочени в ИНФОРМАЦИЯ/СВЕДЕНИЯ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В ОБЕКТА на основание чл.44 от АПК вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ. Св.А. дава подробни показания за дейността, която е извършвал на 18.02.2022г. преди да бъде извършена проверка от инспекторите към Дирекция „ИТ” – Монтана, за това какво точно е правил Р. – събирал е остатъците от стара мазилка в чували и ги е изнасял от обекта. В т. нар. ИНФОРМАЦИЯ/СВЕДЕНИЯ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В ОБЕКТА св.А. е посочил само имената си и ЕГН и не е посочвал работно време и това, че няма граждански и/или трудов договор. Св.Х.Д.Х. (син на управителя Л.) дава показания за срещата му с проверяващите в деня на проверката и за това каква информация им е предоставил, поискана от проверяващите.

Като се имат предвид доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, съдът намира, че АНО е приложил неправилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства НЕ доказват извършено административно нарушение от Р. ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.М. по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ – Трудовият договор се сключва в писмена форма.; чл.1, ал.(2) (Нова - ДВ, бр.2 от 1996г.) Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

Нарушението е НЕДОКАЗАНО, показанията на св.Р., св.Ш. и св.П. не са достатъчни, за да се приеме, че нарушението е доказано, защото на техните показания се противопоставя приложения граждански договор № 1 от 14.02.2022г., ведно с разписка № 1/01.03.2022г. Според настоящия съд няма правно значение за доказване на нарушението кога във времето е представен гражданския договор. Лицето Р.Л.К. не се доказва по несъмнен начин да е посочил в хода на проверката на 18.02.2022г., че няма граждански договор. Настоящият съд кредитира показанията на св.М.Р.А. и св.Х.Д.Х., макар първият да е едно и трите лица извършващи дейност в т. нар. мазе на 18.02.2022г., а вторият да е син на управителя Л., защото кореспондират с представените писмени доказателства – граждански договор и разписка към него, и най-вече съответстват на установеното на 18.02.2022г. – трите лица, в т.ч. лицето Р.Л.К. са били наети от управителя Л. да премахнат стара мазилка и да съберат отпадъците от тази дейност.

Според настоящия съдебен състав, от приетите по делото доказателства не се установява, привлеченото към административнонаказателна отговорност дружество да е извършило вмененото му нарушение по чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от КТ. Настоящият състав на съда намира, че не са ангажирани от страна на административнонаказващия орган доказателства установяващи по безспорен начин, че Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., като работодател е имал намерение и наел К. да извършва трудова дейност. Напротив отношенията между К. и Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М. са били уредени с граждански договор от 14.02.2022г., който напълно се отнася за вида дейност, която К. е извършвал на 18.02.2022г. в проверения обект.

В тежест на административнонаказващия орган е да докаже и подкрепи с доказателства твърденията и констатациите си относно извършеното административно нарушение, което в настоящия случай не е сторено. Не са представени доказателства установяващи наличието на всички съществени елементи на трудовото правоотношение, а именно работно време, период, възнаграждение и др. Едва при установяване наличието на тези елементи може да се обоснове извода, че реално лицето полага труд, без да има сключен трудов договор в нарушение императивните разпоредби на КТ. При наличието на спорни обстоятелства във връзка с престирането на работна сила, в тежест на административнонаказващия орган е да извърши разследване на същите, да направи преценка на фактите и едва тогава да обоснове защо приема, че е налице упражняването на труд по трудово правоотношение, без сключен писмен трудов договор. Административнонаказателните разпоредби следва да се прилагат стриктно, което е от значение не само за защитата на наказаното лице, но и с оглед спазването на принципа на законосъобразност. Отделно от горното, обективната съставомерност на деянието следва да е установена по безспорен и категоричен начин със събраните доказателства, което не е сторено от административнонаказващия орган. Нееднократно в съдебната практика е отбелязвано, че значимостта на обществените интереси в областта на трудовото и осигурително законодателство не следва да бъдат противопоставяни на правата на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, което има гарантираната от закона възможност в едно производство да наведе всички свои възражения и

да представи доказателства, след което въз основа на съвкупното им разглеждане да се направи преценка дали да бъде издадено НП и с каква правна квалификация. Не се констатира и да е изпълнено изискването за обосноваване на НП, което е една от гаранциите за законосъобразност на същото.

Доколкото от представените доказателства не се установява безспорна фактическата обстановка, така както е посоченото в АУАН и твърденията на контролните органи, то настоящата инстанция установява, че са допуснати нарушения на производствените правила, не е установено безспорно извършено нарушение, което е довело и до издаване на неправилно НП. В подобен смисъл е Решение № 270/27.06.2022г. по КАНД № 224/2022г. по описа на АС – Монтана.

Настоящият съд изцяло споделя наведените доводи в писмената защита, представена от адв.К.А., за неправилно приложение на закона, не е доказано по несъмнен начин посоченото нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ и поради това НП следва да се отмени. Съдът не споделя изложените доводи в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна. Дори да се приеме, че представения граждански договор е без достоверна дата и поради това, К. не е разполагал с него към момента на проверката, дейността която е извършвал К. напълно съвпада с тази отразена в граждански договор № 1/14.02.22г., не е сходна на вида дейност, която Р. ЕООД гр.Монтана извършва, налице е класически пример, според настоящия съд, на строителна дейност, която е била извършена и заплатена под формата на облигационно отношение, и не следва да бъде характеризирана като трудово правоотношение по смисъла на чл.1, ал.2 от КТ.

Като се има предвид изложеното, според настоящия съд е безпредметно да се навеждат други доводи, в т.ч. относно възраженията за неправилно приложение на чл.27 и чл.28 от ЗАНН. Ако нарушението беше доказано по несъмнен начин, правилно е бил определен размера на имуществената санкция при предвидения минимум, а като се има предвид чл.415в, ал.2 от КТ, приложението на чл.28 от ЗАНН, която е обща разпоредба спрямо цитираната разпоредба, е неприложим.

При този изход на делото, не са налице условията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна.

С оглед очертания се изход на делото, в полза на жалбоподателя Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., с управител Д. ХР. Л., съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва да бъде присъдено поискано чрез адв.К.А. от АК – Монтана, адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. АНО не е направил възражение за прекомерност. Поисканите разноски от адв.А. от АК – Монтана, са в размер на 240 (двеста и четиридесет) лева, които и следва да бъдат присъдени, без настоящия съд да установява прекомерност, за която няма възражение. Като размер поисканите разноски са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата).

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН (изм., бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2200078/03.05.2022г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, с което на Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., с управител Д. ХР. Л. в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА ИА ГИТ гр.София към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” – Монтана, да заплати на Р. ЕООД, ЕИК XXXXX, гр.М., с управител Д. ХР. Л. сумата 240 (двеста и четиридесет) лева - разноски по делото.

ОСТАВЯ без уважение искането за присъждане юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна – Дирекция „ИТ” – Монтана.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____